

การปรับปรุงพฤติกรรมความรับผิดชอบในการส่งการบ้านในรายวิชาวิทยาศาสตร์ โดยการใช้สัญญาเงื่อนไขด้านพฤติกรรมส่วนบุคคล ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 Improving of Student's Homework Responsibility in Science Subject Through The Use of Individual Behavior Contracts of The 9th Grade Students

ศศินิภา แก้วบัง¹ และ เสาวณีย์ ชูจิต¹

¹ สาขาวิชาวิทยาศาสตร์ทั่วไป คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง

บทคัดย่อ

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อปรับปรุงพฤติกรรมความรับผิดชอบในการส่งการบ้านของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนคุรุราษฎร์รังสฤษดิ์ โดยใช้สัญญาเงื่อนไขด้านพฤติกรรมส่วนบุคคล ทำการทดลองในรายวิชาวิทยาศาสตร์พื้นฐาน เรื่อง ระบบนิเวศ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา คือ นักเรียนระดับมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 3 จำนวน 1 ห้องเรียน 37 คน ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2563 โรงเรียนคุรุราษฎร์รังสฤษดิ์ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย 1) แผนการจัดการเรียนรู้รายวิชาวิทยาศาสตร์พื้นฐาน เรื่อง ระบบนิเวศ 2) แบบสัญญาเงื่อนไขด้านพฤติกรรมส่วนบุคคล 3) แบบบันทึกจำนวนครั้งการส่งการบ้าน ผลการศึกษาพฤติกรรมความรับผิดชอบในการส่งการบ้านรายวิชาวิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในรายวิชาวิทยาศาสตร์โดยการใช้สัญญาเงื่อนไขด้านพฤติกรรมส่วนบุคคล พบว่า ก่อนการใช้สัญญาเงื่อนไขนักเรียนส่งงานตรงเวลาโดยเฉลี่ยร้อยละ 59 คิดเป็น 22 คน ภายหลังการใช้สัญญาเงื่อนไขนักเรียนส่งงานตรงต่อเวลาโดยเฉลี่ยเป็นค่าร้อยละ 89 คิดเป็น 33 คน เพิ่มขึ้นเฉลี่ยร้อยละ 30 จากผลการทดลอง สรุปได้ว่า การใช้สัญญาเงื่อนไขสามารถปรับเปลี่ยนพฤติกรรมความรับผิดชอบในการส่งการบ้านตรงเวลาของนักเรียนได้

คำสำคัญ: เงื่อนไขด้านพฤติกรรมส่วนบุคคล การปรับปรุงพฤติกรรม ความรับผิดชอบต่อการบ้านของนักเรียน

Abstract

The objective of this study was to improve of student's homework responsibility in Science subject through the use of individual behavior contracts. The basic science subject with ecological lesson was selected and the sample used was one class of 37 students who were studying in the 9th grade in the first semester, academic year 2020, at Kururat Rangsarit school, Chombueng, Ratchaburi Province. The instruments used in this research were 1) learning management plan of Basic science, 2) individual behavior contracts form, 3) homework submission record form. The result of student's homework responsibility of 37 students who were studying in the 9th grade in Science subject was 59 percentage with 22 persons and 89 percentage with 33 persons for before and after applying the individual behavior contracts, respectively. These results could summarize that the use of individual behavior contracts could enhance of student's homework responsibility in Science subject by increasing the student's homework responsibility with average of 30 percentage

Keywords: Individual behavior contract, Behavior improvement, Student's homework responsibility

บทนำ

“การศึกษาเป็นปัจจัยสำคัญที่สุดอย่างหนึ่งของชีวิต เพราะเป็นรากฐานสำหรับช่วยให้บุคคลสามารถก้าวไปถึงความสุขความเจริญทั้งปวงทั้งของตนเองและส่วนรวม ผู้ที่เป็นครูจะต้องถือเป็นที่อันดับแรกที่จะต้องให้การศึกษา คืออบรมสั่งสอนอนุชนให้ได้ผลแท้จริงทั้งในด้านวิชาความรู้ ทั้งในด้านจิตใจและความประพฤติ ทั้งต้องคิดว่าที่แต่ละคน กำลังทำอยู่นี้คือ ความเป็นความตายของประเทศเพราะอนุชนที่มีความรู้มีความดีเท่านั้นที่จะรักษาชาติบ้านเมืองไว้ได้” พระบรมราโชวาทของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช (สุคนธ์ ฐริเวทย์, 2542) และพระบรมราโชวาทอีกตอนหนึ่งของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช พระราชทานแก่ครูใหญ่และนักเรียน ณ พระตำหนักจิตรลดารโหฐานความว่า “...การศึกษาเป็นเครื่องมือพัฒนาความรู้ ความคิด ความประพฤติ ทัศนคติ ค่านิยมและคุณธรรมของบุคคลเพื่อให้เป็นพลเมืองที่มีคุณภาพและประสิทธิภาพ...” (กรมวิชาการ, 2534)

การศึกษาจึงเป็นเครื่องมือสำคัญในการปลูกฝังค่านิยม เจตคติ คุณธรรม จริยธรรม และคุณลักษณะอันพึงประสงค์แก่เยาวชน เพื่อนำไปสู่การพัฒนาสังคมและเศรษฐกิจอย่างต่อเนื่องซึ่งสอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ที่ได้กำหนดจุดมุ่งหมายของการจัดการศึกษาไว้ว่า การจัดการศึกษาต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้และคุณธรรม มีจริยธรรมและวัฒนธรรม ในการดำรงชีวิตสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข ดังนั้นการศึกษาจึงเป็นสิ่งสำคัญและมีบทบาทอย่างยิ่งที่จะทำให้นักเรียนพัฒนาตนเองในทุก ๆ ด้าน (พัชรา จิตรแจ้ง, 2546)

จากการสอนนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนคุรุราษฎร์รังสฤษดิ์ อำเภोजอมบึง จังหวัดราชบุรี พบว่ามีนักเรียนหลายคนที่มี คุณลักษณะอันไม่พึงประสงค์บางประการ เช่น ไม่ส่งงาน ส่งงานช้ากว่าที่กำหนด ขาดความรับผิดชอบ ขาดความกระตือรือร้นและความสนใจต่อการเรียน เห็นประโยชน์ส่วนตนมากกว่าส่วนรวม เป็นต้น และจากสภาพปัญหาที่เกิดขึ้นดังกล่าวผู้วิจัยจึงนำการปรับพฤติกรรมแบบการใช้สัญญาเงื่อนไขมาแก้ไขปัญหาดังกล่าวที่ไม่ตรงเวลาของนักเรียน เนื่องจากการเรียนการสอนในชั้นเรียนนั้นจะเป็นสถานที่ให้ความรู้และเป็นสถานที่ฝึกพฤติกรรมให้ผู้เรียนมีระเบียบวินัยตามความประสงค์ของสังคม การขาดความรับผิดชอบในการทำงานเป็นพฤติกรรมที่เป็นปัญหาและเป็นอุปสรรคต่อการเรียนรู้ ทำให้การสอนไม่บรรลุจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้ นอกจากนี้การเรียนการสอนยังแบ่งออกเป็น 2 ส่วนคือ คาบเนนเก็บและคาบเนนสอบปลายภาค (อัตราส่วน 70:30) คาบเนนเก็บจะได้จากการสอบรายหน่วย ใบบาง ชิ้นงาน และจากการส่งสมุดของนักเรียน ซึ่งเป็นส่วนสำคัญที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนและเป็นตัวประเมินความรู้ความเข้าใจของนักเรียน หากนักเรียนไม่ได้ทำใบบางหรือการบ้าน นักเรียนจะขาดคาบเนนในส่วนนี้และยังทำให้ครูไม่สามารถประเมินความรู้ความเข้าใจในส่วนนี้ได้

ผู้วิจัยในฐานะครูผู้สอนมีความตระหนักถึงบทบาทของตนเองในการพัฒนาการเรียนการสอนจึงทำสัญญาเงื่อนไขกับผู้เรียนเพื่อที่จะปรับพฤติกรรมการส่งการบ้านไม่ตรงเวลา จะทำให้ผู้เรียนมีพฤติกรรมตามที่ต้องการ โดยผู้วิจัยได้ทำตามข้อตกลงตามสัญญาเงื่อนไขคือการให้การเสริมแรงทางบวก (รางวัล คาบเนน คำชม) เมื่อผู้เรียนปฏิบัติพฤติกรรมที่เหมาะสมและให้การเสริมแรงทางลบ (เลิกบ่น ไม่จู้จี้) เมื่อผู้เรียนปฏิบัติพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม การปรับเปลี่ยนพฤติกรรมนี้จะส่งเสริมความรับผิดชอบ ทำให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพและผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดีขึ้นบรรลุจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อปรับปรุงพฤติกรรมความรับผิดชอบในการส่งการบ้านของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนคุรุราษฎร์รังสฤษดิ์ โดยใช้สัญญาเงื่อนไขด้านพฤติกรรมส่วนบุคคล

ขอบเขตของการวิจัย

1. ขอบเขตประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนคุรุราษฎร์รังสฤษดิ์ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 37 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่าง ใช้วิธีสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (purposive sampling) โดยใช้นักเรียนโรงเรียนคุรุราษฎร์รังสฤษดิ์ที่กำลังศึกษาในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 37 คน

2. ขอบเขตเนื้อหา

แนวทางในการปรับปรุงและกระบวนการจัดการให้นักเรียนมีปริมาณการส่งการบ้านและรับผิดชอบงานให้มากขึ้น ซึ่งสังเกตจาก ระยะเวลาของการส่งการบ้าน

3. ขอบเขตพื้นที่

งานวิจัยครั้งนี้ศึกษาเฉพาะนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนคุรุราษฎร์รังสฤษดิ์ อำเภอจอมบึง จังหวัดราชบุรี

วิธีดำเนินการวิจัย

1. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Research) ศึกษาการใช้สัจญาเงื่อนไขเพื่อปรับพฤติกรรมความรับผิดชอบในการส่งการบ้านของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนคุรุราษฎร์รังสฤษดิ์ เพื่อให้การวิจัยบรรลุตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้

1.1 แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ ว23101 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่3 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2563 (เรื่องระบบนิเวศ) มีขั้นตอนการสร้าง ดังนี้

1) ศึกษาวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแผนการสอนแบบสืบเสาะหาความรู้ 5Es (5Es Instructional Model) จากบทความจากเอกสาร งานวิจัย วิทยานิพนธ์ หนังสือและวารสารทั้งภาษาไทยและภาษาต่างประเทศ

2) สร้างแผนการสอนแบบสืบเสาะหาความรู้ 5Es (5Es Instructional Model) รหัสวิชาว23101 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2563

3) เสนอแบบสอบถามต่อผู้เชี่ยวชาญเพื่อให้ตรวจสอบเนื้อหาและความถูกต้อง โดยมีขั้นตอนดังนี้

3.1) นำแผนการสอนแบบสืบเสาะหาความรู้ 5Es (5Es Instructional Model) เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญเพื่อให้ผู้เชี่ยวชาญประเมิน

3.2) นำแผนการสอนแบบสืบเสาะหาความรู้ 5Es (5Es Instructional Model) ที่ได้กลับคืนมาแก้ไขและนำกลับไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบอีกครั้ง

3.3) นำแผนการสอนแบบสืบเสาะหาความรู้ 5Es (5Es Instructional Model) ที่ได้มาปรับปรุงแก้ไขและนำไปใช้ต่อไป

1.2 แบบฟอร์มสัจญาเงื่อนไข

1) ศึกษาวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับแบบฟอร์มสัจญาเงื่อนไขจากเอกสารงานวิจัย วิทยานิพนธ์ หนังสือและวารสาร ทั้งภาษาไทยและภาษาต่างประเทศ

2) สร้างแบบฟอร์มสัจญาเงื่อนไข

3) เสนอแบบสอบถามต่อผู้เชี่ยวชาญเพื่อให้ตรวจสอบเนื้อหาและความถูกต้อง โดยมีขั้นตอนดังนี้

3.1) นำแบบฟอร์มสัจญาเงื่อนไขเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญเพื่อให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ

3.2) ปรับปรุง ในข้อที่ได้รับคำแนะนำจากผู้เชี่ยวชาญ

4) นำแบบฟอร์มสัจญาเงื่อนไขที่ผ่านการตรวจแล้วมาปรับปรุงแก้ไขและนำไปใช้ในการทำข้อตกลงร่วมกับนักเรียน

1.3 แบบบันทึกการส่งการบ้าน

1) ศึกษาวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับแบบฟอร์มสัจญาเงื่อนไขจากเอกสารงานวิจัย วิทยานิพนธ์ หนังสือและวารสาร ทั้งภาษาไทยและภาษาต่างประเทศ

2) สร้างแบบฟอร์มสัจญาเงื่อนไข

3) เสนอแบบบันทึกการส่งงานต่อผู้เชี่ยวชาญเพื่อให้ตรวจสอบเนื้อหาและความถูกต้อง โดยมีขั้นตอนดังนี้

3.1) นำแบบฟอร์มสัจญาเงื่อนไขเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญเพื่อให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ

3.2) ปรับปรุง ในข้อที่ได้รับคำแนะนำจากผู้เชี่ยวชาญ

4) นำแบบฟอร์มสัญญาเงื่อนไขที่ผ่านการตรวจแล้วมาปรับปรุงแก้ไขและนำไปใช้ในการทำข้อตกลงร่วมกับนักเรียน

2. การเก็บรวบรวมข้อมูล

2.1 ผู้วิจัยเก็บข้อมูลระหว่างทำการสอนในรายวิชาวิทยาศาสตร์ ณ โรงเรียนคุรุราษฎร์รังสฤษดิ์ ใช้ระยะเวลาในการเก็บข้อมูล 1 เดือน คือเดือนกรกฎาคม พ.ศ. 2563

2.2 กรณีที่พบว่าแบบฟอร์มสัญญาเงื่อนไขข้อมูลไม่ถูกต้องและไม่สมบูรณ์ แบบฟอร์มสัญญาเงื่อนไขข้อนี้ จะถูกตัดออก

3. การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการใช้สัญญาเงื่อนไขเพื่อปรับพฤติกรรมความรับผิดชอบในการส่งการบ้าน เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนคุรุราษฎร์รังสฤษดิ์ โดยการใช้ค่าร้อยละ เปรียบเทียบการส่งงานของนักเรียนก่อนและหลังการใช้สัญญาเงื่อนไข ใช้สูตรการหา ดังนี้

$$\text{ร้อยละของการส่งการบ้านของนักเรียนตรงเวลา} = \frac{\text{จำนวนนักเรียนที่ส่งการบ้านตรงเวลา}}{\text{จำนวนนักเรียนทั้งหมด}} \times 100$$

$$\text{ร้อยละของการส่งการบ้านของนักเรียนไม่ตรงเวลา} = \frac{\text{จำนวนนักเรียนที่ส่งการบ้านไม่ตรงเวลา}}{\text{จำนวนนักเรียนทั้งหมด}} \times 100$$

ผลการวิจัย

การวิจัยเพื่อศึกษาการใช้สัญญาเงื่อนไขเพื่อปรับพฤติกรรมความรับผิดชอบในการส่งการบ้านของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนคุรุราษฎร์รังสฤษดิ์ ในการพัฒนาการเรียนการสอนวิชาวิทยาศาสตร์ โดยทำสัญญาเงื่อนไขกับผู้เรียนเพื่อที่จะปรับพฤติกรรมการส่งการบ้านไม่ตรงเวลา โดยผู้วิจัยได้ทำตามข้อตกลงตามสัญญาเงื่อนไขคือ การให้การเสริมแรงทางบวก (รางวัล คะแนน คำชม) เมื่อผู้เรียนปฏิบัติพฤติกรรมที่เหมาะสม และให้การเสริมแรงทางลบ (เลิกเล่น ไม่จู้จี้) เมื่อผู้เรียนปฏิบัติพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม และผลจากการศึกษา พบว่า การหาค่าสถิติพื้นฐานจากการวิจัย ได้แก่ ค่าที่สรุปได้จากการส่งการบ้านตรงเวลา-ไม่ตรงเวลา ก่อนและหลังการใช้สัญญาเงื่อนไขและค่าร้อยละที่สรุปได้จากการส่งการบ้านตรงเวลา-ไม่ตรงเวลา ก่อนและหลังการใช้สัญญาเงื่อนไข สามารถสรุปผลการวิจัยได้ดังตารางที่ 1 และ 2 และภาพที่ 1 และ 2 ดังนี้

ตารางที่ 1 ตารางแสดงจำนวนนักเรียนที่ส่งการบ้านตรงเวลา-ไม่ตรงเวลาก่อนและหลังการใช้สัญญาเงื่อนไข 1

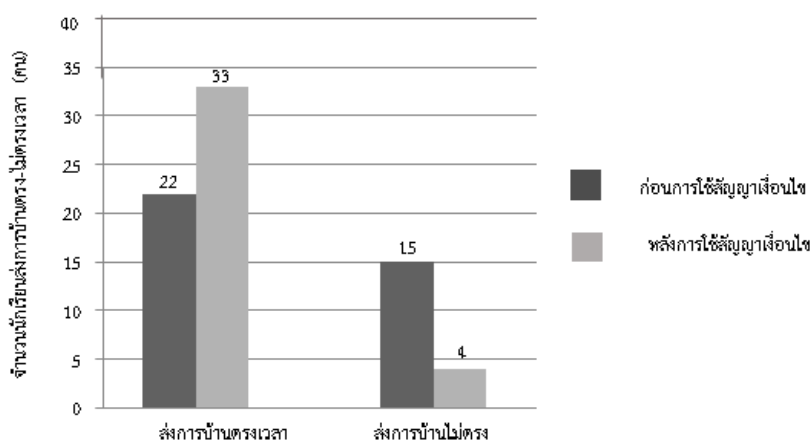
งานครั้งที่	ก่อนการใช้สัญญาเงื่อนไข		หลังการใช้สัญญาเงื่อนไข	
	ตรงเวลา (คน)	ไม่ตรงเวลา (คน)	ตรงเวลา (คน)	ไม่ตรงเวลา (คน)
1	25	12	31	6
2	19	18	35	2
เฉลี่ย (คน)	22	15	33	4

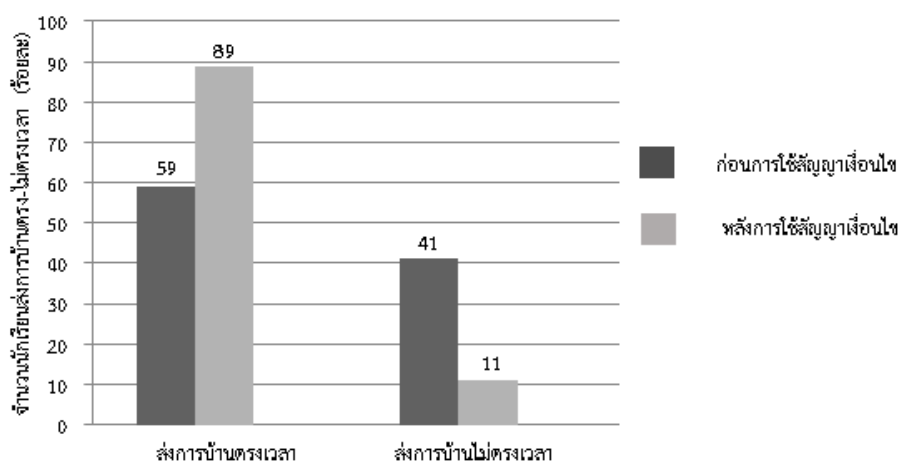
ตารางที่ 2 ตารางแสดงค่าร้อยละของการส่งการบ้านตรงเวลา-ไม่ตรงเวลาก่อนและหลังการใช้สัญญาเงื่อนไข 2

งานครั้งที่	ก่อนการใช้สัญญาเงื่อนไข		หลังการใช้สัญญาเงื่อนไข	
	ตรงเวลา (ร้อยละ)	ไม่ตรงเวลา (ร้อยละ)	ตรงเวลา (ร้อยละ)	ไม่ตรงเวลา (ร้อยละ)
1	67.57	34.29	83.78	16.22
2	51.35	48.65	94.59	5.41
เฉลี่ย (ร้อยละ)	59	41	89	11

จากตารางที่ 1 และ 2 แสดงผลการส่งการบ้านตรงเวลา-ไม่ตรงเวลาก่อนและหลังการใช้สัญญาเงื่อนไข พบว่า ก่อนการใช้สัญญาเงื่อนไขนักเรียนส่งการบ้านตรงเวลา เฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ 59 ไม่ตรงเวลาเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ 41 หลังการใช้สัญญาเงื่อนไขนักเรียนส่งงานตรงเวลา เฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ 89 ไม่ตรงเวลา เฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ 11

แผนภูมิที่ 1 พฤติกรรมการส่งการบ้านของนักเรียน

แผนภูมิที่ 2 พฤติกรรมการส่งการบ้านของนักเรียน

จากแผนภูมิที่ 1 แสดงผลพฤติกรรมการส่งการบ้านตรงเวลา-ไม่ตรงเวลาก่อนและหลังการใช้สัญญาเงื่อนไข พบว่า ก่อนการใช้สัญญาเงื่อนไขนักเรียนส่งการบ้านตรงเวลา เฉลี่ยคิดเป็น 22 คน ส่งการบ้านไม่ตรงเวลาเฉลี่ยคิดเป็น 15 คน แต่ภายหลังการใช้สัญญาเงื่อนไขนักเรียนส่งการบ้านตรงเวลา เฉลี่ยคิดเป็น 33 คน ส่งการบ้านไม่ตรงเวลา เฉลี่ยคิดเป็น 4 คนซึ่งเห็นภาพความแตกต่างได้ชัดเจนจากแผนภูมิ

จากแผนภูมิที่ 2 แสดงผลพฤติกรรมการส่งการบ้านตรงเวลา-ไม่ตรงเวลาก่อนและหลังการใช้สัญญาเงื่อนไข พบว่า ก่อนการใช้สัญญาเงื่อนไขนักเรียนส่งการบ้านตรงเวลา เฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ 59 ส่งการบ้านไม่ตรงเวลาเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ 41 แต่ภายหลังการใช้สัญญาเงื่อนไขนักเรียนส่งการบ้านตรงเวลา เฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ 89 ส่งการบ้านไม่ตรงเวลาเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ 11 ซึ่งเห็นภาพความแตกต่างได้ชัดเจนจากแผนภูมิ

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยเรื่องการใช้สัญญาเงื่อนไขเพื่อปรับพฤติกรรมความรับผิดชอบในการส่งการบ้าน โดยการใช้สัญญาเงื่อนไขด้านพฤติกรรมส่วนบุคคล ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนคุรุราษฎร์รังสฤษดิ์ มีการสรุปผลการวิจัย ดังนี้ พฤติกรรมความรับผิดชอบในการส่งการบ้านรายวิชาวิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในรายวิชาวิทยาศาสตร์โดยการใช้สัญญาเงื่อนไขด้านพฤติกรรมส่วนบุคคล พบว่า ก่อนการใช้สัญญาเงื่อนไขนักเรียนส่งการบ้านตรงเวลาโดยเฉลี่ยร้อยละ 59 คิดเป็น 22 คน แต่ภายหลังการใช้สัญญาเงื่อนไขนักเรียนส่งงานตรงต่อเวลาโดยเฉลี่ยเป็นค่าร้อยละ 89 คิดเป็น 33 คน จะเห็นได้ว่าหลังการใช้สัญญาเงื่อนไขนักเรียนส่งการบ้านตรงเวลาเพิ่มขึ้นเฉลี่ยร้อยละ 30 จากผลการทดลองข้างต้น สามารถสรุปได้ว่า การใช้สัญญาเงื่อนไขสามารถปรับเปลี่ยนพฤติกรรมความรับผิดชอบในการส่งการบ้านตรงเวลาของนักเรียนได้

อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการวิจัยเรื่องการใช้สัญญาเงื่อนไขเพื่อปรับพฤติกรรมความรับผิดชอบในการส่งการบ้านโดยการใช้สัญญาเงื่อนไขด้านพฤติกรรมส่วนบุคคล ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนคุรุราษฎร์รังสฤษดิ์ สามารถอภิปรายผลตามวัตถุประสงค์การวิจัยได้ดังนี้

“การใช้สัญญาเงื่อนไขมีผลต่อความรับผิดชอบในการส่งการบ้านตรงเวลาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนคุรุราษฎร์รังสฤษดิ์ พบว่า นักเรียนมีความรับผิดชอบในการส่งการบ้านตรงเวลาสูงขึ้นหลังจากการใช้สัญญาเงื่อนไข ซึ่งเป็นไปตามวัตถุประสงค์ในการทำวิจัย ผู้วิจัยได้นำการใช้สัญญาเงื่อนไขมาใช้ในการนำเทคนิคการปรับพฤติกรรม โดยนักเรียนและผู้วิจัยได้ทำข้อตกลงร่วมกันโดยร่างเป็นสัญญาขึ้นมาระหว่างนักเรียนกับครูร่วมกันสร้างแรงจูงใจและบทลงโทษเพื่อให้นักเรียนปฏิบัติตามเงื่อนไขในสัญญา ซึ่งเป็นการฝึกให้นักเรียนรู้จักพัฒนาตนเองและมีความรับผิดชอบต่อภาระของตนเองและเมื่อนักเรียนปฏิบัติตามเงื่อนไขนักเรียนจะได้รับการเสริมแรงตามสัญญา แต่ถ้านักเรียนไม่ปฏิบัติตามสัญญานักเรียนก็จะถูกลงโทษตามข้อตกลงที่ได้ทำร่วมกัน ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ สมโภชน์ เอี่ยมสุภาษิต (2549) ที่กล่าวว่า ผู้ที่ถูกปรับพฤติกรรมได้มีส่วนร่วมในการวางแผนจะทำให้เกิดความรู้สึกที่ดีกว่าการที่คนอื่นมาเป็นผู้ดำเนินการ โดยที่ตนเองไม่มีส่วนร่วมในการตัดสินใจและการที่ผู้ถูกปรับพฤติกรรมเป็นผู้วางเงื่อนไขทั้งการเสริมแรงและการลงโทษ ทำให้เขาสามารถยอมรับเงื่อนไขได้ดีกว่าการที่ผู้อื่นเป็นผู้กำหนด ซึ่งให้นักเรียนมีความต้องการที่จะปฏิบัติตามมากกว่าที่จะถูกบังคับ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัย นิตยา ดั่งเวียง (2540) ทำการเปรียบเทียบผลของการใช้การควบคุมตนเองกับการใช้สัญญาเงื่อนไขเพื่อลดพฤติกรรมการสูบบุหรี่ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนพิบูลสังฆารักษ์ประชาอุทิศ อำเภอพิบูล จังหวัดนครศรีธรรมราช ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีพฤติกรรมการสูบบุหรี่ลดลงที่ระดับนัยสำคัญ .01 สอดคล้องกับ ดวงแข ณ สงขลา (2534) ได้เปรียบเทียบผลของการใช้การเสริมแรงทางสังคม และการใช้สัญญาเงื่อนไข ที่มีต่อระเบียบวินัยในชั้นเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนอนุบาลสงขลา จังหวัดสงขลา ผลการวิจัยพบว่านักเรียนที่ได้รับการเสริมแรงทางสังคมและนักเรียนที่ได้รับการใช้สัญญาเงื่อนไขมีระเบียบ นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ภายหลังการใช้สัญญาเงื่อนไข และสอดคล้องกับ อำไพ เพ็ญฟู (2527) ทดลองใช้สัญญาเงื่อนไขในการปรับพฤติกรรม ที่ไม่พึงปรารถนาในชั้นเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 5 คนผลการทดลองพบว่า การใช้สัญญาเงื่อนไขสามารถทำให้นักเรียนลดพฤติกรรมไม่พึงปรารถนาในชั้นเรียนได้

ข้อเสนอแนะ

จากการวิจัยเรื่องการใช้สัญญาเงื่อนไขเพื่อปรับพฤติกรรมความรับผิดชอบในการส่งการบ้าน ด้านพฤติกรรมส่วนบุคคล ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนคุรุราษฎร์รังสฤษดิ์ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ ดังต่อไปนี้

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

จากผลการใช้สัญญาเงื่อนไขเพื่อปรับพฤติกรรมความรับผิดชอบในการส่งการบ้าน เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนคุรุราษฎร์รังสฤษดิ์ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

1.1 ควรมีการประยุกต์วิธีการใช้สัญญาเงื่อนไขเพื่อปรับพฤติกรรมความรับผิดชอบในการส่งการบ้านไปใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาพฤติกรรมนักเรียนและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนในการเรียนรายวิชาวิทยาศาสตร์โดยใช้สัญญาเงื่อนไขเพื่อปรับพฤติกรรมความรับผิดชอบในการส่งงานไปประยุกต์ใช้รายวิชาอื่น ๆ ต่อไป

1.2 ควรศึกษาเพิ่มเติมในใช้สัญญาเงื่อนไขเพื่อปรับพฤติกรรมความรับผิดชอบในการส่งงานและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนในการเรียนรายวิชาวิทยาศาสตร์โดยใช้สัญญาเงื่อนไขเพื่อปรับพฤติกรรมความรับผิดชอบในการส่งงานกับเทคนิควิธีการสอนแบบอื่น ๆ เพื่อให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเพิ่มมากยิ่งขึ้น

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการนำการปรับพฤติกรรมโดยการใช้สัญญาเงื่อนไขไปใช้กำหนดพฤติกรรมของนักเรียนเป็นรายกลุ่ม

2.2 ควรมีการนำการปรับพฤติกรรมโดยการใช้สัญญาเงื่อนไขไปใช้ในพฤติกรรมอื่นๆ เช่น การส่งเสียงดัง การนอนหลับ การเล่นเกมโทรศัพท์และการก่อวุ่นวายในชั้นเรียน เป็นต้น

2.3 ควรมีการนำการปรับพฤติกรรมโดยการใช้สัญญาเงื่อนไขไปใช้กับนักเรียนระดับชั้นอื่น โดยเลือกให้เหมาะสมกับระดับและวัย

เอกสารอ้างอิง

- ผู้สมโภชน์ เอี่ยมสุภาคิต. (2549). **ทฤษฎีและเทคนิคการปรับพฤติกรรม**. กรุงเทพฯ:จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พัชรา จิตรแจ้ง. (2546). **ผลของการสอนโดยใช้วิธีการสืบสวนสอบสวนและวิธีการจัดกลุ่มที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1**. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
- สุคนธ์ ภูริเวทย์. (2542). **การออกแบบการสอน**. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ของมหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- นิตยา ตัวเรือง. (2540). **ทำการเปรียบเทียบผลของการใช้การควบคุมตนเองกับการใช้สัญญาเงื่อนไขเพื่อลดพฤติกรรมการสูบบุหรี่ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนพิบูลสังฆรักษ์ประชาอุทิศ อำเภอพิบูล จังหวัดนครศรีธรรมราช**. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต.
- ดวงแข ฦ สงขลา. (2535). **การเปรียบเทียบผลของการใช้แรงเสริมทางสังคมและการใช้สัญญาเงื่อนไขที่มีต่อระเบียบวินัยในชั้นเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนอนุบาลสงขลา จังหวัดสงขลา**. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร/กรุงเทพฯ.
- กรมวิชาการ. (2534). **ความคิดสร้างสรรค์ หลักการทฤษฎีการเรียนการสอน การวัดผลประเมินผล**. กรุงเทพมหานคร : คุรุสภาลาดพร้าว.
- อำไพ เฟื่องฟู. (2527). **ทดลองใช้สัญญาเงื่อนไขในการปรับพฤติกรรมที่ไม่พึงปรารถนาในชั้นเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2**. วิทยานิพนธ์ คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.